

ΑΤΟΣ

ΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

κατά Πέμπτην και Κυριακήν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται

*Επιστολαί, συνδρομαί και λοιπά
ἀπευθύνονται : ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ ΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Η ΣΜΥΡΝΗ

ον άρθρον δ Ναός του Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης)

Η Σμύρνη κατά τὸ 1678

που, ὃν ἤδη
Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 2 ἦν ἡ μεγάλη Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Πολυκάρπου, ἣτις ἤδη περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν Φράγκων.

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(τοῦ αὐτοῦ Συνεργάτου μας)

Α'. Ἐφημερίς ἑλληνική ἐν Παρίσις.

Εὐχαρίστως εἶδομεν τὰ 3 ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἡ «Νέα» ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους ἱατροῦ κ. Σαραφίδου διευθύνοντος, με ἀρχισυντάκτην τὸν γνωστὸν συνάδελφον κ. Μαλακάσην, καὶ συνεργάτας πολλοὺς ἐκ τῶν διακεκριμένων ἡμετέρων καὶ Γάλλων Παρισινῶν λογογράφων.

Εὐχόμεθα προκοπὴν πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνταῦθα παροικίας ἣτις ἔχει ὑψίστην ὑποχρέωσιν ὅπως ὑποστηρίξῃ ἐν ἔργοις τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἣτις δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν καὶ τῶν ἐθνικῶν μας ὑποθέσεων, ὅταν—εἴνε ἀπαίτησις πολλὴ κοπιώδης ἰσως αὐτή, ἀλλ' ὅμως ἀναγκαιοτάτη σήμερον, ὅποτε προσπαθεῖμεν παντὶ σθένει νὰ δημιουργήσωμεν ἐνταῦθα κοινὴν γνώμην—εἴταν τὸ φύλλον ἀποστέλλεται εἰς τὰς γαλλικὰς συναδέλφους με συντόμον ἀνακεφαλαιώσιν γαλλιστὶ τοῦ περιεχομένου καὶ ἀκριβῆ μετάφρασιν τῶν σπουδαιοτέρων μερῶν του, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τῆς μετὰ τοῦ νεοτούρκου συνεντεύξεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλου κλπ. Τότε ὁ φίλος κ. Σαραφίδης θὰ εἴνε ἐθνεργάτης πρώτης ἐνταῦθα γραμμῆς, διότι ἄλλον ἐπίσημόν τε ἢ ἀνεπίσημον δὲν βλέπομεν ἐργαζόμενον πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς γείτονας μας εἰλικρινῶς καὶ ὅχι ὅπως ἐκεῖνοι τὰ ὑποβάλλουν ἐνταῦθα κατὰ τὸ συμφέρον τῶν.

Β'. Τουρκικαὶ διαλέξεις καὶ ἑορταί.

Ἦδη δὲ λόγου δοθέντος περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀντιπάλων μας, ἐπ' ἀναγκῆς θεωρῶ ὅπως καταστήσω γνωστὴν εἰς τὸ πανελλήνιον τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν τῶν τούρκων στηριζομένων, ἀκριβῶς εἰς ὅ,τι πρὸ πολλοῦ ἐκινολογήσαμεν διὰ τῶν ἐθνικῶν τούτων στηλῶν, δηλαδὴ εἰς τὸν προσεταιρισμὸν τῆς κοινῆς γαλλικῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς ὑποθέσεως—κατ' ἀντίθεσιν ὅλων ἡμῶν ὁτινές τῶν οἰκιδῶν ἐμπιμπραμένων ἡμεῖς ἄδωμεν ἐν παροξυσμοῖς στιγμῶν παραλογισμοῦ ἢ τούλχιστον καθυέδομεν ἀβελτηρότητα καὶ ἀδιαφορώ-
τητα.

Οἱ Τούρκοι λοιπὸν πρωτοστατοῦντος τοῦ πρώην Μεγάλου Βεζίρου Χιλμή, ὅστις ἐπίτηδες ἦλθεν ἐνταῦθα κατὰ τοῦ Κοινοῦ Ἑλληνισμοῦ, διὰ νὰ

ἐμποδίσῃ εἰς τὸν εὐγενῆ ἄγωνα τῆς ἀνακαινίσεως ταύτης.

Ἀριθ. 3. Μετὰ μίαν ἄλλην ἐβδομίδα τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Παρασκευῆς 18 τοῦ μηνὸς ἡ «Μουσουλμανικὴ ἀδελφότης» ἔδωκεν ἑορτὴν μουσικὴν, θεατρικὴν καὶ χορευτικὴν συγχρόνως—αὐτὰ δηλαδὴ ἅπαντα ἱσπελλαῖνον τὴν Παρισινὴν κοινω-
νίαν—γνωρίζουν αὐτοὶ ποῦ ἐμπήγουν τὸ κακὸν εἰς τὸ ἀδυνατώτερον μέρος, ὅπου δηλαδὴ ἡ τάξις ἢ σχηματίζουσα τὴν κοινὴν γνώμην ἀρέσκειται νὰ περιτρυβάζῃ.

Καὶ ἐκεῖ ἐλέγχθησαν καὶ ἠκούσθησαν πολλὰ ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς ιδέας, δραματικόν τι δὲ τουρκικῆς ὑποθέσεως κατεργαγὸν ἀπλήστως ὑπὸ τοῦ χαλιννοῦς ἀδαοῦς καὶ ἀρελεστάτου Παρισινοῦ θεατηρίου.

Ἀριθ. 4. Τὴν ἄλλην Δευτέραν 28 τοῦ μηνὸς ἔχομεν τὴν σοβαρώτεραν διάλεξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας, Bd St Germain N. 144. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ κ. Dechanel, παρισταμένων τοῦ τε Χιλμή πασσά καὶ τοῦ Ναὸμ πασσά πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Ἑβδομαδιαία Ἐπιθεώρησις» (La Revue hebdomadaire) θὰ εἴπῃ τὰς ἐντυπώσεις του ἐξ ἐπισκέψεως εἰς Κων/πολιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Un séjour à C)ple—Le nouveau regime» ὅπου θὰ πείξῃ μέγιστον πρόσωπον ἢ νεοτουρκικὴ δῆθεν πρόδοσις, αὐτὸ τὸ πολυβυλλήτων nouveau regime, περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ ὁποῦ ἂς ἐξετάσουν ἡμᾶς τοὺς ὑποδούλους Χριστιανοὺς ἂν θέλουν νὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅχι τοὺς ἰδίους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔκαμαν τὰ πράγματα, ὅποτε ἡμοιάζει πρὸς τὴν κοινὴν παροιμίαν «Γιάννης κερὰ καὶ Γιάννης πίνει» καὶ τὸ «Παίνει ὁ γυφτός τὸ καλὸν τοῦ, νὰ μὴ πέσῃ καὶ τὸν πλακώσῃ».

Καὶ ἡμεῖς ;

Αὐτὰ κάμουν οἱ Τούρκοι, καὶ οὕτω λύουν τὸ Κρητικὸν ζήτημα με τὰς ψευτοδιαφημίσεις ὑπὲρ τοῦ ἀναγεννημένου πολιτισμοῦ των, χάριν τοῦ ὁποῦ ἐκδιάζουν τὴν κοινὴν γνώμην εὐμενῶς ὑπὲρ αὐτῶν σχηματίζομένην, νὰ χωνέψῃ εὐχαρίστως τὸ μέγαλον ἀντιχριστιανικὸν καταπότην, τῆς ἀναθέσεως τῶν Κρητικῶν πραγμάτων εἰς τὴν περωτισμένην ἐκπολιτιστικὴν διεύθυνσιν τῶν Νεοτούρκων.

Καὶ ἡμεῖς ; Ἐρωτῶ καὶ ἡμεῖς ;
Θὰ ἤθελα τοὺς καλῶς ἢ κακῶς—δὲν ἐνδιαφερόμεθα περὶ τούτου διότι δὲν πρόκειται περὶ προσωπῶν πλέον—ἐξοστραχισθέντας ἢ ἐξοστραχισθῆ-
σόμενους ὑπὸ τοῦ «nouveau regtme»—διὰ νὰ

ἦνε ὁ σκοπὸς του καὶ σιγὰ-σιγὰ θὰ κατορθωθῇ καὶ συλλαλητήρια ἀκόμη νὰ κάμνω-
μεν ἐπιούγῃ, ὅπως ἄλλοτε ἐγράφομεν («Κράτος» 12 Νοεμβρίου 1909), προσεταιριζόμενοι τὰς ἐργατικὰς τάξεις, κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον τότε ἐξε-
θέσαμεν καὶ δυνατὸν εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐκ-
πληρωθῇ.

Δ'. Ὁ τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν.

Ἐνταῦθα ὑπάρχουν 250—300 ἢ καὶ περισσό-
τεροι ἰσως Ἑλληνες σπουδασταί, ἱατροὶ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

Ἐξ αὐτῶν δυστυχῶς μόνον τὸ δέκατον συγκα-
τατίθεται εἰς τὸ νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνε-
δριάσεις τοῦ ἀξιολόγου ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν συλλό-
γου μας ἐνταῦθα, μέλη δὲ οὔτε τὸ πέμπτον ἰσως δὲν εἴνε ἐγγεγραμμένοι.

Διὰ τὴν αὐτὴν ῥοικτὴ ἀδιαφορίαν ;
Καὶ ὅμως ἐπιστημονικωτάτην ἀνάπτυξιν πα-
ρέχει εἰς τοὺς συγάζοντας ἐκεῖ διὰ τῆς πολυτό-
μου βιβλιοθήκης του ἢ Συλλόγου οὗτος, ἀλλὰ καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ ἀπαιτεῖται ἡ παρέμβασίς του δι' ἐπιστημονικὰς ἐν γένει ἐργασίας εὐχαρίστως παρέχεται ὑπὲρ παντὸς ἔχοντος ἀνάγκην αὐτῆς.

Οἱ τε ἐκ τῆς ἐλευθέρως καὶ οἱ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος, οἵτινες εἴμεθα οἱ περισσότεροι, ἀπορρο-
μενοὶ ἐκεῖ εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ συζη-
τήσεις σχετικὰς ἐνδιατρίβοντες μεγάλας ὠφελείας προσλαμβάνομεν. Ὡστε ἀπορίας ἄξιον πῶς οἱ πολ-
λοὶ δὲν ἐγκολποῦνται τὸν Σύλλογον ἵνα οὕτω καὶ αἱ τυχὸν ἐλλείψεις αἱ παρατηρούμεναι, δι' ἃς τινες ἰσως παραπονούνται, καὶ αὗται οὖν τῷ γ.ο.ν καὶ τῇ ἐπιμονῇ τῶν πάντων νὰ διορθωθῶν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Δι' ὀλίγων γραμμῶν πρὸ τίνος ἐν τῷ «Κράτει» ἐγράψαμεν ὅτι τὸ μέγιστον τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐθνικῶν καὶ χριστιανικῶν ἡμῶν κειμηλίων, τὸ Στάδιον ἐνθα ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Πολυκάρπος, καὶ τὸ ὅποιον ἀνεκλή-

πρὸ τῶν κατὰ τοὺς γειτονίας μας εὐλειονῶς καὶ ὅχι ὅπως ἐκεῖνοι τὰ ὑποβάλλουν ἐνταῦθα κατὰ τὸ συμφέρον των.

* *

Β'. Τουρκικαὶ διαλέξεις καὶ ἐφορταί.

Ἰδῶν δὲ λόγου δοθέντος περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀντιπάλων μας, ἐπάναγκας θεωρῶ ὅπως καταστήσω γνωστὴν εἰς τὸ πανελλήνιον τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν τῶν τούρκων στηριζομένων, ἀκριβῶς εἰς ὅ,τι πρὸ πολλοῦ ἔχοινολογήσαμεν διὰ τῶν ἐθνικῶν τούτων στηλῶν, δηλαδὴ εἰς τὸν προσεταιρισμὸν τῆς κοινῆς γαλλικῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς τῶν ἐπιδεξέως—κατ' ἀντίθεσιν ὅλων ἡμῶν οὔτινες τὸν οἰκτὸν ἐμπιπραμένον ἡμεῖς ἄξιμεν ἐν παροξυσμοῖς στιγμῶν παραλογισμοῦ ἢ τούλαχιστον καθυδόμεν ἀβελτηρότατα καὶ ἀδιαφορώτατα.

Οἱ Τούρκοι λοιπὸν πρωτοστατοῦντες τοῦ πρώην Μεγάλου Βεζύρου Χιλμῆ, ὅστις ἐπίτηδες ἤλθεν ἐνταῦθα, χάριν τοῦ Κρητικῦ ζητήματος, διωργάνωσαν 4 Τουρκικὰς διαφημίσεις ἐπιτήμους ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς μόνον.

Οὕτω:

Ἀριθ. 1. Πρὸ ἡμερῶν Τούρκος δημοσιογράφος ἔκαμε διλέξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐνταῦθα «Ἀνωτέρας κοινωνιστικῆς σχολῆς» (Hautes Etudes Sociales) rue de la Sorbonne No 16, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «Διεθνῶς θετικιστικῆς Ἑταιρίας»—διότι δὴθεν ἔλεγε ὅτι καὶ πράγματα καὶ ὅχι παραμύθια τῆς Χαλμῆς—ἥς τὴν διέθουναι παρέχον διὰ τὰ χρησιμεύει εἰς τὸν τυχόν δυνάμενον νὰ σκεφθῇ ρωμὴν ἐκ τῶν ἐπισήμων περὶ παρομοίας ἐργασίας, καὶ ἥτις ἔχει ὡς ἐξῆς: Societe positiviste Internationale, 2 rue Antoine-Dubois.

Ὁ Τούρκος εἶχεν ὡς θέμα: «Τὸ διαδραματισθὲν ἐκπολιτιστικὸν μέρος τῆς Τουρκίας!» Βεβαίως ἐν θαυμαστικὸν δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν τίτλον τοῦτον, πρέπει χίλις, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὸ μέγεθος τῆς ἀπορίας διὰ τὸ θράσος τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ ἔντιμος αὐτὸς συνάδελφος, καὶ τὴν λέξιν μόνον πολιτισμὸς νὰ παραθέσῃ παρὰ τὸ ὄνομα τῆς Τουρκίας του. Καὶ ὅμως τὸ μέγεθος τῆς θρασυτητός του ἦτο τοιοῦτον ὥστε νὰ εἴπῃ ὁ πονηρὸς ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῶν Τούρκων ἦτο ἀνώτερος τοῦ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τοῦ τῶν Ἀράβων. Βεβαίως δὲ οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ ἡμεῖς, ἀφ' οὗτου ἐφάνη ὁ Τούρκος εἰς τὴν Ἀνατολὴν μας, μὲ τὰς σαφείς του καὶ μὲ τὴν καταστροφὴν ἣν μᾶς ἐπιδαψιλεύει καθ' ἐκάστην ἐπιθεβαιώνομεν τὸν... πολιτισμὸν του.

Οἱ δὲ Γάλλοι τοὺς πιστεύουν χάσκοντες.

Ἀριθ. 2. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα πομπωδεστάτην ἐπιδείξεις ἐγένετο εἰς τὴν Σορβόννην, τὸ πασιγνωστον Παρισίνον Πανεπιστήμιον. Ἐγένετο ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν Τούρκων σπουδαστῶν—ἀφ' οὗ ἡμεῖς πολυπληθέστεροι αὐτῶν καὶ ἀπὸ δεκαετηρίδων ὕριστάμενοι ἐνταῦθα δὲν ἠβέλυσαν οὐδεμίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ὅπως ἐπιτύωμεν τὸ αὐτὸ—εἰς τὴν μεγάλῃ αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις παρέχει ἀνοικτάς τὰς πόλεις τῆς, ὅπου ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πρώην Μ. Βεζύρου ὁ βουλευτὴς κ. Δεσσανὲλ προσεφώνησε τοὺς εὐέλπιδας(;) νεοτούρκους, οὔτινες θ' ἀνακαινίσουν τὴν Ἀνατολὴν. Καὶ ἡμεῖς οἱ γνωρίζοντες τὰ πράγματα ἐκείρας ἰδίως καὶ πρὸ ὀλίγων μόνον μηνῶν ἐξηγγήσαμεν τὴν ἀνακαινίσιν ταύτην ὡς τᾶσιν των πρὸς ἑλπίαν ἐξόντωσιν μας ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Τουρκίας, ὅποτε πράγματι τελείως νέαν μορφήν, ἐπὶ τὴν βαρβαρικώτερον νὰ λάβῃ ἡ Ἀνατολή μας, τῶν χριστιανῶν, τοῦ μόνου ἐκπολιτιστικοῦ στοιχείου, ἐκλείπόντων καὶ μὴ παρεμβαλόντων οὐδὲν

ποῦ καὶ ἐκαμντοὶ πρᾶγματα, οὐδὲς ὁρμητικῶς πρὸς τὴν κοινὴν παρομίαν «Γίκννης κερνᾷ καὶ Γιάννης πίνει» καὶ τὸ «Παινεὶ ὁ γύφτος τὸ καλύβι του, νὰ μὴν πέσῃ καὶ τὸν πλακώσῃ».

* *

Καὶ ἡμεῖς:

Αὐτὰ κάμουν οἱ Τούρκοι, καὶ οὕτω λύουν τὸ Κρητικὸν ζήτημα μὲ τὰς ψευτοδιαφημίσεις ὑπὲρ τοῦ ἀναγεννωμένου πολιτισμοῦ των, χάριν τοῦ ὁποῦ ἐκβιάζουν τὴν κοινὴν γνώμην εὐμενῶς ὑπὲρ αὐτῶν σχηματιζομένην, νὰ χωνέψῃ εὐχαρίστως τὸ μεγάλον ἀντιχριστιανικὸν καταποτίον, τῆς ἀνάθεσεως τῶν Κρητικῶν πραγμάτων εἰς τὴν περρωτισμένην ἐκπολιτιστικὴν διεύθυνσιν τῶν Νεοτούρκων.

Καὶ ἡμεῖς: Ἐρωτῶν καὶ ἡμεῖς:

Θὰ ἤθελα τοὺς καλῶς ἢ κακῶς—δὲν ἐνδιαφερόμεθα περὶ τούτου διότι δὲν πρόκειται περὶ προσώπων πλέον—ἐξοστρακισθέντας ἢ ἐξοστρακισθῆσόμενους ὑπὸ τοῦ «nouveau regime»—διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν αὐτὴν ἐκφράσιν μὲ τοὺς Τούρκους μας—ἀντὶ νὰ καθῆνται εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ μὲν, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἱ δὲ καὶ νὰ συκοφαντοῦν καθ' ἐκάστην αὐτὸ τὸ «nouveau μας regime», τὴν νέαν μας τῶν πραγμάτων κατὰστασιν καὶ νὰ δολοπολοῦν ὅπως κτητορθώσουν πάλιν τῆς γενικῆς σαπίλας—ἐπανδρουμένης—ὥς οἱ ἐλαφρότεροι πάντων καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλέον σάπιοι, ἀφ' οὗ εὐελπιστοῦν νὰ ἐπιπλεύσουν—Ἀντὶ λοιπὸν νὰ καθῆνται καὶ νὰ θεωροῦνται μάλιστα τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον (ὅπως λέγεται) διὰ νὰ κατηγορήθῃ ἡμεῖς τὴν Ἑλλάδα ὡς αὐτὸς ἀποτύχη ὁ σκοπὸς τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τοὺς ἀναγασσούν ν' ἀπομακρυνθῶν, ἢ ἄλλοι, οἱ χειραγωγούντες τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς ἀπομακρύνουν διὰ τῆς βίας, λαμβάνοντες ἀπορμήν ἀπὸ τὰ δημιουργούμενα οὕτως ἐξελπίστες—Ἀντὶ ὅλους τούτων τῶν ἀτιμιῶν, ἤθελα τοῦ πολιτισμοῦ ἢ ἄλλους οἰουμένους ἐκ τῶν ἀξιομάτων τῆς Πατρίδος μας νὰ καταγίνωνται εἰς παρόμοια μὲ τὸν συνάδελφόν των Χιλμῆ πασῶν, τὸν πρώην Μέγα Βεζύρην, καὶ νὰ μὴ φιλοδοξοῦν Χαμηρικὰ κουστοπονηρικὰ τερτίπια, διότι ὁ μὲν Χαμηρ οὕτω πράξας ἀπονήσκει οἰκτροτάτα εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ φυλακὴν του, ὁ δὲ Χιλμῆς—ἐκπτωτος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ αὐτὸ nouveu regime—θὰ ἐπανεβλῇ μίαν ἡμέραν εἰς Κων/πολιν μέγας καὶ πολλὰς, κατόπιν τῶν πατριωτικωτάτων τοῦ ἐνεργεῖν, τῶν τε ἀνωτέρω πρὸς προσεταιρισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης—τὸ αὐτὸ ἐπιμονώτατα διότι εἶνε σπουδαιότατον—ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων παρὰ τοῖς ἄλλοις πολλαπλῶν τοῦ ἐνεργεῖν τὰς ὁποίας ἡμεῖς φυσικὰ δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς ἀλλὰ μαντεύομεν κατὰ προσέγγισιν ἀληθῆ.

Ὁ ἔχων νοῦν νοεῖν νοήτω, ὁ πολιτικοὶ μας ἄνδρες!

* *

Γ'. Κρητικὸς Σύνδεσμος ἐν Παρισίοις.

Εὐρισκόμεθα εἰς συλλογιακὸν ὄργανον ἐνταῦθα. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συλλόγους μας, ἐξεφύτρωσε πολὺ ἐπικαίρως καὶ «Κρητικὸς Σύνδεσμος» ὡς τμήμα τοῦ ἐν Ἀθήναις «Παγκρητικοῦ», χάριν εἰς τὰς δεούσας προκαταρκτικὰς ἐνεργείας τῶν ἐνταῦθα διευθυντῶν δύο παλαιῶν ἐλληνικῶν ξενοδοχείων (Hotel Oriental, rue des Ecoles No 33 τὸ ἐν καὶ 35 τὸ ἄλλο) κ. κ. ἀδελφῶν Πατσιδιώτη, συνδρομητῶν τοῦ «Κράτους», Κρητῶν δέ.

Περὶ τὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι καὶ ὁ νέος οὗτος σύλλογος πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς κυριώτατον σκοπὸν τὴν διαλεύκανσιν τῆς κοινῆς ἐνταῦθα γνώμης—πάλιν τὸ λέγομεν. Αἱ διαλέξεις πρὸ παντός νὰ

εἶναι ὡς παραπονοῦνται, καὶ αὐταὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τῇ ἐπιμονῇ τῶν πάντων νὰ διορθωθῶν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ Σ ΜΥΡΝΗΣ

Δι' ὀλίγων γραμμῶν πρό τινος ἐν τῷ «Κράτει» ἐγράψαμεν ὅτι τὸ μέγιστον τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐθνικῶν καὶ χριστιανικῶν ἡμῶν κειμηλίων, τὸ Στάδιον ἐνθα ἐμαρτύρηται ὁ ἅγιος Πολύκαρπος, καὶ τὸ ὅποιον ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπάκη, ἀφῆθη ὑπὸ τῶν Σμυρναίων ν' ἀγορασθῇ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Εἶνε γνωστὴ τοῖς πᾶσιν ἡ μανίη τῶν Ἀττικῶν ὅπως παντὶ τρόπῳ ἀρπάζωσιν ὁρμηδοῦς χριστιανικὰ κειμήλια ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ γνωστὸν καὶ ἄγνωστον διατὶ. Ἐννοεῖται ἐντεῦθεν ὁποῖαν ἀξίαν καὶ ὁποῖαν σημασίαν ἔχει ἡ ἀπώλεια διὰ τοὺς ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνας τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου, ὁ ὁποῖος μάλιστα κείται καὶ ἐν τῷ περιθλεπτοτέρῳ μέρει τῆς Σμύρνης. Ἐπανερχόμενος διὰ τοῦτο ὁ κ. Λαμπάκης ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, γράφει τὴν κατωτέρω πρὸς τοὺς ἐν Σμύρνῃ ὁμογενεῖς πικρὰν ἐπιστολὴν, ἥς δὲν θὰ παρίδωσιν οὗτοι τὴν σημασίαν καὶ δὲν θ' ἀφῆσωσιν ὡς καὶ προχθὲς εἵπομεν, ὁ τῷ ἡμετέρῳ γένει ἀνήκων πολῦτιμος ἐκεῖνος χώρος, νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν φράγκων.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἐξῆς:

* *

Ἀθήνησι, 6 Φεβρουαρίου 1910.

Ἀγαπητοὶ μου Σμυρναῖοι,

Σήμερον εἶνε τοῦ ἁγίου Βουκόλου, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔχομεν τοῦ ἁγίου Πολυκάργου.

Μὴ ἀναβῆτε πλέον εἰς τὸ Στάδιον, μὴ ἀνέλθετε πλέον ἐπὶ τοῦ χώρου, ἀφ' οὗ, ὡς διὰ μακρῶν λόγων καὶ μακρᾶς συγγραφῆς μετ' εἰκόνων καὶ σχημάτων ἀπέδειξα ὅτι ὑφ' οὗτο ὁ Νεὸς τοῦ ἁγίου Πολυκάργου καὶ ἐν αὐτῷ ἔκειτο καὶ ὁ τάφος καὶ ἡ τιμία κόνις τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Τὸ μέρος τοῦτο, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἡμᾶς. Τὸ ἀδώσατε εἰς...ξένους.

Ἀπὸ τῶν πρώτων εἰρηνικῶν χρόνων μέχρι πρό τινος ὑψηλὰ ἐπὶ τοῦ Σταδίου τῆς Σμύρνης ὑφ' οὗτο ἡ ἐλληνικὴ Μητρόπολις τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν, τὸ μέγα τοῦτο καύχημα τῆς χριστιανικῆς Ἰωνίας, ἡ μεγάλη αὕτη Ἀκρόπολις τῆς χριστιανικῆς Ἀσίας. Ἡ Ἀκρόπολις αὕτη ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1909 δὲν εἶνε πλέον ἰδική μας, περιήλθε εἰς χεῖρας τῶν Φράγγων

εις χείρας τῶν Δυτικῶν, καὶ ἐκεῖ ἔνθα ὑπε-
ρήφανος ὑφούτο ποτε ἡ σημαία τοῦ θριαμ-
βοῦ τῶν ἀγιοτάτων Ἑλλήνων Μαρτύρων
τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Ἀσίας, ἀπὸ τοῦδε θὰ
ὑφούται φραγκικὸν Μοναστήριον ἢ ναὸς,
ἔξωθεν τοῦ ὁποίου οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ
τῆς Σμύρνης ἱστάμενοι, ὡς ἀπὸ τοῦ Παρά-
δεισου ἐξόριστοι καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐ-
τῶν οὐσίας ἀπόβλητοι τὴν ἰδίαν γύμνωσιν
ὀλοφυρόμενοι, θὰ διηγούνται τοῦτεθεν εἰς
τὰ τέκνα αὐτῶν ὅτι ὁ φραγκικὸς αὐτοῦ
ναὸς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, μέχρι τοῦ
Δεκεμβρίου 1909 ἐδίδετο κατὰ προτίμησιν
ὑπὸ τοῦ Τούρκου ἰδιοκτῆτου εἰς ἡμᾶς, ἀλλ'
ἡ ἀδιαφορία τοῦ γένους παραταθείσα, παρέ-
δωκεν αὐτὸν εἰς χείρας τῶν τέκνων τῆς
Δύσεως.

Καὶ ἐδόθη μὲν βοηθὸς Ἐπίσκοπος εἰς τὸν
γηραλέον Μητροπολίτην Σμύρνης Βασίλειον,
ἀλλ' ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος δὲν ἐβοήθησεν.
Παρεκλήθησαν οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τῆς
ἁγίας συνοικίας, παρεκλήθη ἡ δημογεροντία,
παρεκλήθησαν οἱ ἀρμόδιοι, ἀλλὰ τὰ πάντα
βαίνουν τὰ πάντα μοιραίως ἐβαινον καὶ βαί-
νουσι ὅπως ἡ Σμύρνη περιέλαθῃ εἰς τὰ
πολυώνυμα φραγκικὰ τάγματα, τὰ καὶ
ἐκάστην διασχίζοντα τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

* *

Καὶ ἐάν σεις οἱ νῦν Σμυρναῖοι ἐδείχθητε
ἀδιαφοροὶ εἰς τὴν πρόσκτησιν τοιοῦτου ἀνε-
κτιμήτου θησαυροῦ ἀδιαφιλονεικῶς ἀνή-
κοντος εἰς ἡμᾶς, τί σὰς ἐπταίσαν τὰ ταλαί-
πωρα τέκνα σας τὰ ὅποια ἀπογυμνώσατε
ἀπὸ τῆς μεγάλης προγονικῆς αὐτῶν κληρο-
νομίας;

Τί σὰς ἐπταίσαν τὰ ἀθῶα ταῦτα πλά-
σματτα, εἰς τὰ ὅποια ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπι-
τρέψατε νὰ διδασθῶσι, διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ
ἐκείνου, ὃν τόσον ἐκθύμως ἐν Σμύρνῃ ὑπε-
στηρίζομεν, ὅπως διὰ τοῦτου μάθωσι τίς ἡ
ἱστορικὴ ἀξία τῆς ἑαυτῶν Πατρίδος καὶ ἰδίᾳ
τοῦ Παύλου, τοῦ Σταδίου, τοῦ Βουκόλου,
τοῦ Πολυκάρπου καὶ λοιπῶν;

Τί σὰς ἐπταίσαν τὰ ἀθῶα ταῦτα πλά-
σματτα, ἅτινα πρόκειται τοῦτεθεν νὰ ζή-
σωσιν ὑπὸ τὸ ὄνειδος ὅτι οἱ Πατέρες αὐτῶν
τοῦ 1909 ἀπεξέσωσαν αὐτὰ τῆς ἐθνικῆς αὐ-
τῶν κληρονομίας καὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου θη-
σαυροῦ τοῦ καθόλου Ἑλληνικοῦ χριστιαν-
ισμοῦ;

Ἐτρέξα, ἀνέστην, κατέβην, ἐδίδασκα, προ-
εκήρυξα τὸν Διαγωνισμόν ἐν τῇ Εὐαγγελ-
ικῇ Σχολῇ, ἔφερα ἱστορικὴν πέτραν ἐκ τοῦ
Ἀρείου Παύλου τῶν Ἀθηναίων, ὅπου τὸ πρῶ-
τον ἀναβὰς ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν ὁ Θεσπέσιος
Παῦλος εἰς τοὺς ἐθνικοὺς Ἀθηναίους καὶ εἶ-
πον ὅτι λαμπρότερον βραβεῖον εἰς τὸν μέλ-
λοντα ν' ἀριστεύῃ μαθητὴν ἔγωγ τοῦλάχισ-
τον δὲν γνωρίζω, ὡς οἱ πρόγονοι δὲν ἐγνώ-
ριζον πολυτιμότερον δῶρον ἀπλοῦ κλαδοῦ ἐ-
λαίας ἢ δάφνης, δῶρον ὅπερ ἔκαμε νὰ ἀνα-
φωνήσωσι ποτε οἱ βάρβαροι αὐτῶν! ἀντί τίνος
δῶρου οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ ἀρετῆς ἀγωνίζον-
ται!

Καὶ ὅμως πόσοι ἀντίξοοι ἄνεμοι δὲν ἔ-
πνευσαν εἰς τε τὸ Κεντρικόν, εἰς τε τὸ Ὀ-
μῆρειον, εἰς τε τὴν Εὐαγγελικὴν, μόνον καὶ
μόνον ὅπως μὴ γίνῃ, ὅπως μὴ πραγματο-
ποιηθῇ ὁ γενικὸς μαθητικὸς διαγωνισμὸς οὗ-
τος, ἐκ φόβου μὴ ἀρθῇ τὸ χλωροφόριον τῆς
ἀγνοίας ἀπὸ τοῦ νοῦ τῶν παιδίων, ἐκ φόβου
μήποτε διανοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καὶ
διδασθῶσι τίνων ὑπερλάμπρων προγόνων
λαμπροὶ ἀπόγονοι εἰσὶ, καὶ ἐπομένως τίνας
ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ Γένους καὶ τῆς
Πατρίδος ἔχουσι!

Καὶ ὁ ἀνθελληνικὸς σκοπὸς αὐτῶν ἐπέ-
τυχεν! καὶ ἐπέτυχεν οὕτως ἀγρίως καὶ
οὕτω ταχέως! Ἀληθῶς πόσον ταχέως συν-
τελεῖται τὸ κακόν, καὶ πόσον βραδέως ἐπι-
τυγχάνεται τὸ καλόν!

Μία πόλις ἐπὶ ἀγῶνας δύναται νὰ καθω-
ραϊζέται, ἀλλὰ διὰ μίαν στιγμὴν κατα-
καίεται.

Δεινὴ πυρκαϊὰ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι
ἐνέσκηψεν εἰς τὴν τῶς Ἑλληνικωτάτην χρι-
στιανικὴν Σμύρνην, πυρκαϊὰ πολὺ δεινότε-
ρα τῶν ὕλικῶν πυρκαϊῶν.

Μόνον ὁ ἔχων πνευματικούς ὀφθαλμούς
δύναται νὰ βλέπῃ τὴν συμφορὰν τῶν πνευ-
ματικῶν τούτων πυρκαϊῶν, ὅπως μόνον, ὡς
λέγει ὁ Θεὸς Γρηγόριος, ὁ ἔχων πνευματι-
κοὺς ὀφθαλμούς δύναται νὰ βλέπῃ τὰς ἀλύ-
σεις καὶ τὰ δεσμά, δι' ὧν δένεται ὁ ἀπορι-
ζόμενος ὑπὸ τῶν πνευματικῶν καὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Ἡ λατινικὴ Ἐκκλησία ἔχει τὰς ἑαυτῆς
Κατακόμβας, ἔχει τοὺς Αὐγουστίνους καὶ
τοὺς Ἱερωνύμους. Μὴ δὲ ἀποκαλυπτόμεθα
πρὸς τοὺς; Τίς ὅμως ποτὲ τῶν Ἑλλήνων
ἐσκέφθη νὰ ἐξελληνίσῃ ἢ νὰ κατακτήσῃ τοὺς
τάφους αὐτῶν;

Καὶ ἐν τούτῳ τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι
καταφάινεται ἡ εὐγένεια τῆς Ἑλληνικῆς
φυλῆς, ἥτις γνωρίζει νὰ σέβηται τὴν περι-
ουσίαν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου καὶ
οὐδέποτε, οὐδέποτε ἀπ' ἀγῶνος ἡκούσθη ὅτι
ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἐζήτησε νὰ κατα-
κτήσῃ τόπους ἢ ἱερὰ ἀνήκοντα εἰς ξένην
Ἐκκλησίαν.

Γνωστὴς ὅμως οὐσῆς τῆς στάσεως τῶν
μοναχικῶν ταγμάτων, ἅτινα ἀκρίδων δικὴν
περιτρέχουσι τὴν μὴ ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς
γῆν τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ἀρμόδιοι ὥφειλον ὅχι
μόνον νὰ προσέχωσιν, ἀλλὰ καὶ εὐθὺς νὰ
φέρωσιν εἰς πέρας ὅ,τι διὰ τῆς συγγραφῆς
ἡμῶν καὶ διὰ ζώσης ἐδιδάξαμεν καὶ ἀνε-
πιτύχαμεν.

* *

Δυστυχῆς ἐγώ! κυριολεκτικῶς καὶ μόνος
δυστυχῆς ἐγώ! διότι ἐνῶ σκοπὸς τοῦ βιβλίου
μου, τῶν Ἀστέρων τῆς Ἀποκαλύψεως, ἦν
ὅπως φωτισθῇ ἡ ὁμογένεια, ὅπως τοῦναντίον
συνέβῃ, ἐφωτίσθησαν οἱ ξένοι καὶ ἐτυφλώ-
θησαν οἱ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι οἱ Ἕλληνες
Σμυρναῖοι ὁμογενεῖς.

Καὶ λοιπὸν διατὶ τοῦτεθεν νὰ μὴ κλαίω
ὡς ὁ Ἱερεμίας, ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῆς Ἱε-
ρουσαλὴμ καθήμενος;

Εἰς τί ἐχρησίμωσεν ἡ συγγραφὴ μου,
ἀφοῦ μόνον τοὺς ξένους ἐφώτισεν, τοὺς δὲ
υἱοὺς καὶ κληρονόμους ἀπεγύμνωσεν;

Ἀληθῶς, οὐδεὶς ἐμοῦ δυστυχέστερος, οὐ-
δεὶς ἐμοῦ ἐλεεινότερος! Μίαν δὲ ἤθελον αἰ-
σθανθῇ παρενοχλίαν, μίαν μικρὰν ἀνακού-
φισιν, ἐάν οἱ παραμελήσαντες ἀρμόδιοι
ἄφ' ἑαυτῶν καταθέσωσι τὴν ἀρχήν, οἷον εἰ
μόνοι ἀνομολογοῦντες ὅτι οὐκ ἐφάνησαν
ἄλλοι τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Γένους Οἰκο-
νόμοι.

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 13 Φεβρουαρίου

ΤΟ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς
προηγούμενης συνεδριάσεως ὁ κ. Πρόεδρος
ἀναγινώσκει τὴν προσφώνησιν τοῦ Προεδρεί-
ου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἀντιφώνησιν
τῆς Α. Μεγαλειότητος πρὸς τὸ Προεδρεῖον.

Τὸ τέλος τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Βασι-
λέως πολλοὶ βουλευταὶ ἐπευφήμησεν διὰ
τῶν λέξεων.

— Εὐγε. Μπράβο.

Ἀκολουθῶς ὁ βουλευτὴς κ. Τερτίπης
λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ τηλεγραφήματος
πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν ἀγροτῶν Μαοῦτι, πα-
ραπονουμένων ὅτι ἤδη ἐν καιρῷ χειμῶνος
ἐξώσθησαν ἐκ τίνος κτήματος Ὁθωμανοῦ
ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦτο λέγει ἐγένετο συνε-
πεῖα διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιο-
σύνης.

Ὁ κ. ΦΙΚΙΩΡΗΣ παρέχει ἐξηγήσεις ἐπὶ
τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν του, ἀνακοινῶν ὅτι
ὑπῆρξεν αὐτόβουλος ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀ-
γροτῶν, διότι δὲν ἀπεδέχθησαν τοὺς ὄρους
τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἀναπτύσσει
ὅσα ἐπεζήτησεν ὁ κ. Φικιώρης, παρατηρεῖ
ὅτι συχνὰ οἱ Θεσσαλοὶ γεωργοὶ δημιουργοῦν
ζητήματα ἅτινα φέρουν εἰς δυσχερὴ θέσιν
τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπέναντι τῆς γειτονικῆς Ἑ-
πικρατείας καὶ ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων
αἰτίνες λέγει ἔχουσιν ἐγγυηθῇ τὴν ἐφαρμο-
γὴν τῶν συμφωμολογημένων συνθηκῶν.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κκιζει τὰς
ἐνεργείας ἐκείνων οἵτινες προκαλοῦσιν ἐξεγέρ-
σεις τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ συνιστᾷ
περισσότεραν περιστάσεις καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς
τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ὑποβάλλει νομο-
σχέδιον περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ
Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, ἐξ οὗ λέγει
φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὀλιγορεῖ πρὸς
τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας καὶ ὅτι
πάντοτε προστάττει τὰ δίκαια καὶ τὰ
μετ' εὐλαθείας πρὸς τοὺς νόμους διατυπού-
μενα συμφέροντα τῶν ἐπαρχικῶν τοῦ Κρά-

τῶν βουλευτῶν ὡς καὶ ὑπὲρ ἄλλων περι-
στιτικῶν τῶν ἑαυτῆς δικαιωμάτων διατάζει.
Οὐδέποτε ὅμως ἠδυνήθη νὰ λύσῃ τὸ φ-
μακευτικὸν ζήτημα. Πρὸ τοιαύτης κα-
στάσεως παρακαλῶ τὴν Βουλὴν ἢ νὰ ἐ-
ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει ἢ νὰ πε-
ρισθῇ μόνον εἰς τὸ ἄ ἄρθρον.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Μόνον εἰς
πρῶτον ἄρθρον.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Τότε ἀποσύρω τὰ
τὰ ἄρθρα.

Κατόπιν ψηφίζεται τὸ πρῶτον ὡς
ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀκολουθῶς ψηφίζονται διάφορα
νομοσχέδια καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 16 Φεβρουαρίου.

Συζητήσεις περὶ τῆς Ρουμανικῆς συμβάσεως

Ὡς εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν προηγούμε-
νῃ συνεδρίᾳ ἅμα τῇ ἐπικυρώσει τῶν πρακ-
τικῶν ἤρξατο ἡ συζήτησις περὶ τῆς Ρουμα-
νικῆς συμβάσεως πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον
κ. Εὐταξίας ὅστις διὰ μακρῶν ἐξηγεῖ δι-
ὰ τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομυχαλὴ προέβη εἰς
σύναψιν τοιαύτης συμβάσεως.

Ἡμεῖς λέγει ἐζητήσαμεν νὰ ἀνορθώ-
μεν σφάλμα τὸ ὅποιον ἐγένετο πρὸς ζημι-
νὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ναυτιλίας αὐτῆς,
ὅμως κατηγορήθημεν, ὅτι ἀπεμπολήσαμεν
τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους.

Παρατηρεῖ ὅτι δὲν κατετέθησαν ὅλα
ἔγγραφα!

Ὁ κ. Καλλέργης ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ὑπε-
χουσιν ἄλλα ἔγγραφα ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον
θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ κατατεθῶσι διότι λέ-
χωρὶς νὰ προκύψῃ κανὲν ἀποτέλεσμα θὰ
τεθῶσι πρόσωπα ἐντελῶς ἰδιωτικῶς ἀνα-
χθέντα, ὁ κ. Δραγούμης προσθέτει ὅτι
ἐπαρκῆ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν
ἑξωτερικῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἔγγραφο
καὶ ὅτι ἀπλῶς ἐξεδηλώθησαν διαθέσεις ἀπ-
καταστάσεως φιλικωτέρων σχέσεων εἰς
Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Εἰρήνης.

Ὁ κ. Σηλήμην προτείνει ὅπως ἀναβλη-
θῇ ἡ συζήτης διὰ τὸ Σάββατον ὅπως ἐ-
παρόντες οἱ νέοι Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
καὶ Ἐσωτερικῶν. (Ἐνταῦθα εἰσέρχεται
τὴν αἵθουσαν ὁ κ. Τριανταφυλλάκος πρὸς
Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν).

Ὁ κ. Ράλλης λέγει, ὅτι ὅσα ἔγγραφα
ὑπάρχουν πρέπει νὰ κατατεθῶν, διότι ἐ-
τέλους πρέπει νὰ προκύψῃ φῶς ἐν τῇ Βου-
λῇ διότι ἡ τῶς Κυβερνήσεως ὑπέχει εὐθύνην διὰ
ἐξηυτέλειαν τὸ Κράτος, διότι ἐζημίωσεν αὐ-
τὴν καὶ διότι ἀπεδείχθη ἀναξία νὰ κατέχῃ
ὑπουργικὰ ἐδῶλια.

Ὁ κ. Εὐταξίας λέγει ὅτι ἡ τῶς Κυβερ-
νήσεως ἀποβλέπουσα εἰς τὰς ἐπιδηλωθείσας
διαθέσεις ἐκ μέρους τῆς Ρουμανικῆς Κυβερ-
νήσεως ὡς ἰδιωτικῆς διημερίφθησαν τοιαύ-
ται σκέψεις μεταξὺ τοῦ κ. Ραγκαβῆ ἐν Βερ-
λίνῃ καὶ σημαίνοντος Ρουμανικοῦ προσ-
ώπου, ἐπίσης ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ μεγάλ-
τα συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῆς Ἑ-
λληνικῆς ναυτιλίας, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἀκό-
μῃ ἡ τῶς Κυβερνήσεως ταῦτα καὶ ἔπει ἐπὶ
ἱστορικοῦς λόγους συνδέεται ἡ Ρουμανία
μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι οἱ Ρουμᾶνοι δὲν
εἶνε Σλαῦοι, ἀλλὰ γηγενεῖς ὡς καὶ οἱ Ἀ-
βανοὶ, ἐδέχθη νὰ συνάψῃ διαπραγματεύσεις
ἐπὶ τῇ σκοπῇ προσεγγίσεως.

Ἐκτός τούτου ὅταν βλέπωμεν Κρά-
τος πλούσια καὶ ἰσχυρὰ τρέμοντα τὴν ἀπομόν-
ωσιν, θὰ ἦτο παραλογισμὸς ἂν ἡ μικρὰ Ἑ-
λλάς ἄφινε νὰ διαφύγῃ αὐτὴ ἡ εὐκαιρία,
ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὰς σχέσεις της μετὰ
τὸ Κράτος, μὲ τὸ ὅποιον τόσα συμφέροντα τῆς
συνδέουν, ἀφοῦ ἄλλως οὐδὲν παρ' ἑαυτῶν
συνέβη.

Ἀκολουθῶς ἀναφέρει ὅταν ἠρωτήθη
Καθηγητὴς τοῦ Διεθνούς Δικαίου κ.
Στρέϊτ ἐάν ἀφοῦ εἶνε διακεκομμένα αἱ σχέ-
σεις μετὰ τῆς Ρουμανίας δύναται νὰ προ-
σέλθῃ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις εἰς τὴν σύναψιν ἀμει-
ωμένης συμβάσεως. Οὗτος λέγει ἀπάντησιν
ὅτι δύναται.

Ἀφοῦ λέγει οὗτος εἶχον τὰ πράγματα
τῶς Κυβερνήσεως ἐθεώρησεν ὅτι εἶχε καθή-
κον νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας, διότι ἂν
εἴμεθα ἀπομεμονωμένοι, θὰ εἴμεθα περὶ
στότεροι εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ δὲν θὰ
φυστάμεθα τοὺς προπληκτισμούς, τοὺς
ποίους ὑπέστημεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτ-
Διὰ τοῦτο χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Ἡ-
τῆδος καὶ τῆς ναυτιλίας ἀποῦ τὰ Ἑλλ.

Μόνον ὁ ἔχων πνευματικούς ὀφθαλμούς δύναται νὰ βλέπῃ τὴν συμφορὰν τῶν πνευματικῶν τούτων πυρκαϊῶν, ὅπως μόνον, ὡς λέγει ὁ θεὸς Γρηγόριος, ὁ ἔχων πνευματικούς ὀφθαλμούς δύναται νὰ βλέπῃ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά, δι' ὧν δένεται ὁ ἀφορίζομενος ὑπὸ τῶν πνευματικῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

* *

Τί ἐπράξαμεν, ἢ μάλλον τί δὲν ἐπράξαμεν ὅπως ὁ χῶρος οὗτος περιέλθῃ εἰς ἡμᾶς παραλείπομεν, διότι εἰς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε πληροῖζοντας ἡμᾶς εἶνε ἡδὴ ἐν λεπτομερείαις τὰ πάντα γνωστά.

Καὶ δὲν ἐτρέχομεν ἐκ φανατισμοῦ. Μάρτυρες οἱ γινώσκοντες τὸ ἀνεξίτητον τῶν φρονημάτων ἡμῶν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν θὰ ἐφθονοῦμεν, ἐὰν οἱ Δυτικοὶ ἡγόραζον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐσχὴν, τῆς ὡραίας καὶ εὐρείας Σμύρνης. Ἄλλ' ὅπως οἱ Δυτικοὶ δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ κατὰσχουν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὰ ἱερὰ αὐτῶν, αὐτὸ τοῦτο συνέβαινε καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ἱερὰ, τὰ ἠθέλομεν Ἑλληνικὰ.

Παρακαταθήκην προγονικὴν, πέτρας ἱστορικῆς, μνημεῖα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν, ἂν μάλιστα ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν πού ἐν Σμύρῃ ἀντικείμενα προγονικῶν ἀνήκοντα εἰς τοὺς Δυτικούς, οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἠθέλομεν ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀφαιρέσωμεν ταῦτα ἀπὸ τέκνα ἀδελφῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα ἀδελφῆς πρεσβυτέρως ὡς πρεσβύτερα Ρώμης καλεῖται ἡ ἐκκλησία τῆς Ρώμης.

Δὲν ἐνόησαν τὴν λεπτότητα ταύτην οἱ ἐν Σμύρῃ Δυτικοί. Τόσφ τὸ χειρότερον δι' αὐτούς, διότι ἐκέρδισαν μὲν ὠρισμένα μέτρα γῆς, χάνουσι ὅμως ἀπέραντα μέτρα ἠθικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης, ἣτις εἶναι ἡ βάσις τῆς ἀδελφικῆς αὐτῶν συμβιώσεως ἐν τῇ ξένῃ.

Ἢ πρᾶξις αὐτῶν ἀπομακρύνει αὐτοὺς ἀφ' ἡμῶν δεικνύει ὅτι δὲν ζῶσιν, ὡς διακηρύττουσιν, ὡς φίλοι μεταξύ ἡμῶν, ἀλλ' ὡς ἐπίβουλοι τῶν προγονικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων καὶ κτήσεων.

Δίδουσιν ἀφορμὴν οἱ ἀνεξίτητοι καὶ ἀνεξίτητοι Ἕλληνες, οὐ μόνον νὰ μὴ ἀγαπῶσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ προφυλλάττονται ἀπ' αὐτῶν ὡς ἀπὸ λύκων ἀρπάγων.

σχέδιον περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, ἐξ οὗ λέγειται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὀλιγοῦρεται πρὸ τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας καὶ ὅτι πάντοτε προστατεύει τὰ δίκαια καὶ τὰ μετ' εὐλαθείας πρὸς τοὺς νόμους διατυπούμενα συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Μετὰ τινὰς ἄλλας ἐπερωτήσεις ἡ Βουλὴ ἐπέσθλην εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

Ψηφίζονται κατὰ σειράν διάφορα νομοσχέδια.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 13 Φεβρουαρίου

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ εὐρεῖα ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φαρμακείων καὶ φαρμακευτικῶν.

Παρὰ τὰς συστάσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας ἐτι βουλευτῶν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀπογορεύεται εἰς τοὺς πρακτικούς φαρμακοποιούς νὰ ἐκτελῶσι συνταγὰς. Ψηφίζεται τὸ ἄ. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἀφ' οὗ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ νὰ μὴ παρυσιαῖται τὸ ἀηδέστατον θέμα, τὸ ὁποῖον σήμερον παρυσιαῖται. Διότι ἡμεῖς μόνον, λέγει ὁ κ. Δραγούμης, ἐξ ὅλων τῶν πολιτισμένων Κρατῶν κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα ἔχομεν πρακτικούς φαρμακοποιούς. Καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν διερρυθμίσθησαν τὰ τῶν ἄλλων ἐπαγγελμάτων, μένει μόνον ἐκκρεμὴς ἡ διαρρυθμῖσις τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος. Πρεκειμένου περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τούτου, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ πιεσωμεν τὴν καρδίαν μας προκειμένου περὶ τῶν ζημιῶν, ἅς θὰ ὑποστοῦν οἱ πρακτικοὶ φαρμακοποιοί.

Εἰς ἐπιμονὴν βουλευτῶν τινῶν ὅπως μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὁ κ. Δραγούμης λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὁμολογῶ, κύριοι, ὅτι ἡ Βουλὴ εὗρεται πρὸ τελείας ἀνικανότητος ὅπως λύσῃ τὸ φαρμακευτικὸν ζήτημα. Τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ διὰ πεντηκοστὴν φορὰν σήμερον. Ἡ Βουλὴ πολλάκις εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ἐπιψηφίσῃ περιορισμὸν τοῦ ἰδίου σώματος καὶ εἶδομεν ἑνὰ καὶ τούτου ὅτι πολλάκις ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ

τῶν Κυβερνητικῶν ἐθεώρησεν ὅτι εἶχε καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας, διότι ἀν εἰμεθα ἀπομεμονωμένοι, θὰ εἰμεθα ἀσπότεροι εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ δὲν θὰ φιστάμεθα τοὺς προπηλακισμούς, τοὺς ποίους ὑπέστημεν κατὰ τὰ τελευταῖα. Διὰ τοῦτο χάριν τῶν συμφερόντων τῆς τρίδος καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀφ' οὗ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα προσεγγίζουν τοὺς Ρουμανοὺς λιμένας, ἐνόμισεν ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ σεγγίσωμεν πρὸς τὰ διάφορα Κράτη οὗτω καλλύτερον κανονίσωμεν τὰ τῆς λιπτικῆς ἡμῶν.

Ὁ κ. Σχλημαν λαμβάνων τὸν λόγον γὰρ ὅτι ὁ κ. Εὐταξίας ἀντὶ νὰ ἀπαντῇ εἰς τῆς οὐσίας ἤρχισε νὰ μᾶς ἀναπτύξῃ ὀνολογικὰ ζητήματα. Λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐγένετο πρότασις πρὸς σύναψιν συμβολῆς ὑπὸ Ρουμανικῆς εταιρείας ὑπὸ αὐτοῦ ἰδίου καὶ σήμερον ἀντιπροσώπου κ. Ἀλ. Λιάνου ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ τότε πουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Μπαλτατζή. Ἐν τῇ παρατηρείᾳ ὅτι οὐδεμίαν κατεδὴν πάθησις ἐκ μέρους τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων διὰ τοῦτο εἶνε κατακριτέα ἡ τῆς Κ. Βουλῆς νῆσις :

Ὁ κ. Ράλλης. Δὲν εἶνε δυνατόν πο εὐρεθῇ δικαιολογία δι' ὑπουργοὺς οἱ ἐπ' ἐνήργησαν ὡς ἐνήργησαν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ρουμανικὸν Κράτος εἶναι κόπιτον, χωρὶς νὰ λάβωσι ὑπ' ὄψιν διωγμοὺς τῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλλήνων τοὺς ἐξευτελισμοὺς οὓς ὑπέστησαν πάντες ἐκεῖ ὁμογενεῖς, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐζητήθη παρ' ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὸ Οἶκ. Π. Π. χεῖρον νὰ ἀναγνωρίσῃ Ρουμανικὰς καὶ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ, ἥτοι νὰ παραδώσῃ τμήματα ὀλόκληρα Ἑλληνισμοῦ εἰς Ρουμανικὴν προπαγάνδαν, νὰ παραδώσῃ τοὺς Κουτσοβλάχους εἰς τὴν Ρουμανικὴν ἐκείνους ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων χροῖται κοσμηθῇ αἱ Ἀθῆναι διὰ τῶν αὐτῶν μετῶν.

Αὐτὰ τότε ἐγένοντο καὶ οἱ ἐκτὸς Βουλῆς Ρουμανίζοντες εὐρίσκονται ἐπ' ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ἀφ' οὗ λέγουσιν ὅτι καίτοι περὶ παρωνυχίδος. Ἡ θέσις εἶνε εἰς τὴν Ρουμανικὴν Βουλὴν, διότι ἡ καταγωγὴ τῶν ἐκείθεν εἶνε καὶ τὰς φέροντα τῶν ἐκεῖ καὶ διότι εἶνε ἀπὸ